

BRUNA

Periodic al ASOCIAȚIEI CRESCĂTORILOR DE TAURINE "BRUNA-SCHWYZ" - MARAMUREȘ - FJACT

AN XIX | Nr. 43 | noiembrie-decembrie 2014 | I.S.S.N. - 1582-747X

43

MOTTO

"Ce-ți refuză omul, îți dă Dumnezeu"

BRUNA DE MARAMUREȘ - 55
1959 - 2014

ROMÂNIA
INSTITUȚIA PREFECTULUI
JUDEȚUL MARAMUREȘ

ASOCIAȚIA CRESCĂTORILOR DE TAURINE
"BRUNA - SCHWYZ"
MARAMUREȘ - FIJACT
Sighetu Marmăției

Diplomă Aniversară

Se acordă
în semn de aleasă prețuire pentru aportul deosebit adus la creșterea
și promovarea rasei "Bruna de Maramureș"

Prefect
Ing. Anton Rohlan

Președinte Comitet de organizare
Ing. Dorel Codrea

Sighetu Marmăției
24.03.2014

Diploma Jubiliară - se acordă, în mod simbolic, tuturor celor care cu brațul, mintea și sufletul au fost -și sunt- alături de rasa "Brună de Maramureș"

1991 2014

BRUNA

**Apărută la
12 decembrie 1995.**

Prima revistă editată de către o Asociație a crescătorilor de taurine.

redacția

Colectivul redacțional:

- Conf. Vasile Maciuc
- Conf. Daniel Simeanu
- Ing. Aurelian Alexoiu
- Ing. Veronica Găină
- Ing. Ioan Mihalca
- Ing. Ioan Godja
- Dr. Florica Predescu
- Dr. Gabriel Predescu
- Ing. Ștefan Pop
- Ing. Dorel Codrea

Dactilografiere:

Oros Anuța

Fondator:
Ing. Dorel Codrea

Periodic editat de:

ASOCIAȚIA CRESCĂTORILOR DE TAURINE **"Bruna-Schwyz"** Maramureș
și Secția rasei "Brună" în cadrul A.G.C.T.R.

435500 Sighetu Marmăției, str. Popa Lupu nr. 62
Tel./fax: 0262-314522, Mobil: 0723-260831
e-mail: act_bruna@rdslink.ro

TEHNOREDACTAT și TIPĂRIT LA ASKA GRAFIKA s.r.l. Sighetu Marmăției
str. Gh. Doja nr. 69, tel./fax: 0262-312915, e-mail: office@askagrafika.ro

AVEM CUVÂNTUL?

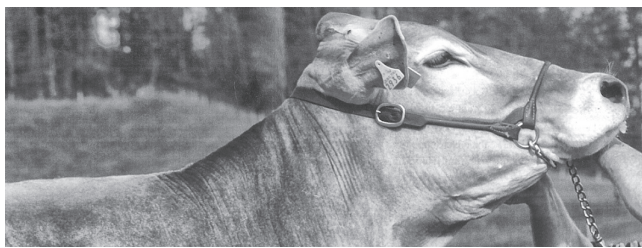
GÂNDURI LA ANIVERSARE...

Aș începe spunând că și azi - ca la fiecare aniversare - trăim momente istorice. De istorie maramureșeană și națională, deopotrivă. Pentru că, pe aceste meleaguri, a-nceput, cu peste 130 de ani în urmă, o frumoasă poveste: povestea „Brunei”.

A „Brunei” căreia, într-un târziu, i-a plăcut atât de mult la noi că „și-a zis”-și i-a făcut și pe alții să-i zică: „de Maramureș”. Apoi, și-a început „periplul” înspre plaiurile moldave, apoi spre sud, văile Jiului și Oltului până la Cazanele Severinului.

Dar, dacă avem privilegiul de a fi martori ai istoriei, avem și obligația - pe care o putem transforma într-un alt privilegiu - de a fi și noi făuritori de istorie. Și asta, punând câte o „cărămidă” la „zidirea” continuă a acestei minunate rase „Bruna de Maramureș”, construind și nu demolând.

Și, ca la orice edificiu trainic, a fost și este nevoie de „arhitecti” de marcă: specialiștii pe care i-am avut și îi avem - și constructori destoinici: crescătorii și truditorii din preajmă de iesle. În moment festiv, li se cuvine elogiul nostru și-a noastră recunoștință.

Cu viziune, trudă și suflet, deopotrivă, putem face ca istoria să-și urmeze destinul. Dacă vom avea înțelepciunea să facem asta, vom putea și noi să ne numărăm printre „urzitorii” acestui destin. Altfel, vom duce povara ponegririi dinspre cei ce vor să vină, stigmatul unui destin risipit...

Este la îndemâna noastră să facem ce trebuie, astfel ca, peste **50 de ani**, cei care vin să vorbească despre noi ca și despre ziditori, iar dacă nu, peste **5-10 ani**, să ne pomenească în rând de demolatori. Alegerea ne aparține!

Când zic „Bruna de Maramureș” mă fac părtaș unui tainic fior ce vine din vremuri demulte și zic: fie ca Dumnezeu să ne îndrepte spre drumul cel bun.

La mulți ani, „Bruna de Maramureș”!
La mulți ani, celor ce-ți poartă de grijă!

Dorel Codrea

(Din Cuvântul la sesiunea festivă

„Bruna de Maramureș – rasa mea de suflet”)

Uniunea Europeană

Politica de dezvoltare rurală

UE a fost întotdeauna interesată în aplicarea unei politici de dezvoltare rurală. În 1988 a creat un cadru special consacrat zonelor rurale.

Aceste zone reprezintă **mai mult de 80% din teritoriul Uniunii Europene și mai mult de un sfert din populația sa**. Principala sa caracteristică, de o valoare imensă, este bogata sa diversitate: diversitatea terenurilor și diversitatea culturilor și tradițiilor.

De mulți ani, lumea rurală suferă **un proces de transformare radicală** din cauza exercitării unei presiuni, de fiecare dată mai mare, asupra unui echilibru și așa destul de fragil.

Povârnișul activităților agricole tradiționale, exodul din zonele rurale și îmbătrânirea populației, depărtarea anumitor zone și deficiența infrastructurilor și a serviciilor de bază sunt unele din principalele probleme cu care se confruntă aceste zone.

Fiind în favoarea dezvoltării rurale (după cum a rămas clar exprimată într-un raport asupra „Viitorului societății rurale”), Comunitatea caută soluții la aceste probleme de dezvoltare, începând cu **reforma Fondurilor structurale din 1988**, de

o adevărată dezvoltare integrată. În 1993 **zonele rurale au primit o mare recunoaștere politică** în Uniunea Europeană cu mențiunea expresă în articolul 130 A din Tratatul de la Maastricht, ce prezintă acele zone ca pe **un obiectiv prioritar** al ajutorului acordat prin intermediul politicii comunitare de coeziune economică și socială.

Principalul obiectiv care se urmărește este menținerea unor comunități rurale viabile, pentru care rezultă a fi esențială o agricultură competitivă. Dar, de asemenea, este fundamentală obținerea diversificării economiei rurale și, cu acest scop, Comunitatea își concentrează eforturile în domenii diverse cum ar fi: *dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, noi tehnologii în favoarea zonelor rurale sau turismului rural*. Accesul la servicii, protecția mediului ambiant și îmbunătățirea formării personalului sunt alte priorități importante.

Recunoașterea necesităților particulare ale zonelor rurale din 1988 și confirmarea sa din 1993 au făcut loc unei **politici de dezvoltare rurale specifice cu obiective, principii, instrumente și măsuri financiare stabilite**.

Bruna de Maramureș – 55 de ani

1881 - Primele informații despre taurinele de rasă Brună, varietățile Algau, Montafon și Inntal aduse prin lucrătorii specialiști forestieri austrieci stabiliți în zona Maramureșului Istoric.

1883 - Aprecierea de care s-a bucurat rasa Brună, a făcut ca Ocoalele Silvice Sighet și Vișeu să favorizeze importurile de vaci, juninci și tauri. Reproducători masculi se distribuie în Mara, Berbești, Giulești, Cuhea, Dragomirești ș.a. pentru încrucișări cu Sura de Stepă mai ales cu Sura de Munte. (Mocănița)

1900 - la Săpânța se înființează o fermă de 25 de vaci și un taur.

1904 - începând cu acest an se importă din Elveția și Austria circa 300-400 animale de reproducție, femele și masculi. *Statul suportă 20% din valoarea animalelor și transportul lor, iar diferența se plătește în rate de către crescători.*

- se pun bazele controlului producției de lapte și înscrierea în registrul genealogic.

1911 - statul organizează la Vișeu de Sus, muntele Lutoasa, o lăptărie dotată cu toate-cele necesare și amenajări pentru creșterea a 300 vaci ca model pentru creșterea rasei și valorificarea producției.

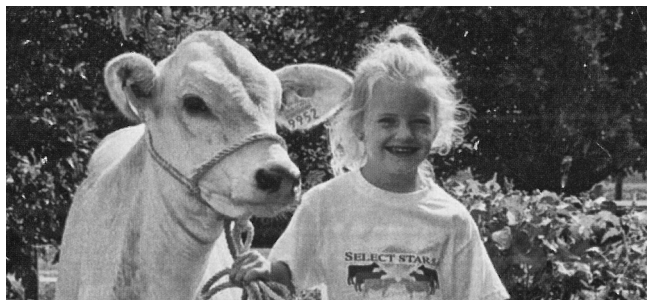
1921 - apare „Legea pentru îmbunătățirea animalelor „ și „Proiectul de Statut al Sindicatului Comunal pentru creșterea și îmbunătățirea animalelor și industrializarea cooperativă a produselor lor”

- se înființează Comisia Zootehnică a județului Maramureș

1924 - se înființează o Stațiune de montă la Sighet
- se organizează la Cluj: „Prima expoziție zootehnică a Ardealului și Banatului” la care crescătorii din Maramureș participă cu rasa „Brună”.

1925 - se înființează un depozit de tauri la Sighet.

1927 - există cerințe de rasă „Brună” din Maramureș la export.

1928 - apare **prima schiță a hărților de zonare a raselor**, în care apare și rasa „Brună”.

1941-1944 – se extinde controlul producției de lapte în 19 localități din județul Maramureș pe un efectiv de 1503 vaci din 1044 gospodării.

1952 - se introduce *la Sighet, Registrul provizoriu* al vacilor supuse controlului și Registrul de înscriere a descendenților din părinți cuprinși în control.

1954-1955 – controlul producției de lapte se efectuează în toate unitățile de stat și cooperatiste precum și la gospodăriile populației.

- Bonitarea și clasarea vacilor și tineretului cu eliberare de certificat de origine.
- *Acordarea de prime din partea statului*
- În raioanele Sighet și Vișeu se realizează anual 2500 tăurași și 20.000 vițele, din care 70% în zona Sighet.

1955 - *primul târg expoziție la Sighet numai cu rasa Brună.*

1959 - **recunoașterea rasei Brună de Maramureș ca populație de sine stătătoare**

- primele cercetări asupra rasei

1969 - apare o nouă zonare a raselor pe teritoriul României

1980 - Elaborarea „Programului de ameliorare a rasei „Brună de Maramureș” în nord estul Transilvaniei

- Ponderea rasei crește la peste 30% din efectivul de taurine în România

1990 – Record absolut – **vaca Iza (SCDB Sighet) realizează o producție de 11.660 kg.lapte.**

FARMACIA VETERINARA

S.C. **LAURENVAN** S.R.L.

Str. Gheorghe Șincai, nr. 53,
Sighetu Marmăției, Maramureș

Tel.: 0262-315909, 0744-615099, 0741-547664

Eco...LOGICĂ

Avantajele agriculturii și producției ecologice pentru fermieri

Agricultura este un domeniu solicitant, cu provocări economice și practice unice care sunt specifice sectorului.

În general, fermele ecologice necesită mai multă muncă și personal cu un nivel înalt de calificare.

Aceasta nu contribuie doar la ocuparea locurilor de muncă în sectorul rural, dar sporește totodată nivelul de profesionalism și încurajează dezvoltarea competențelor specializate a angajaților de la fermă.

Fermierii trebuie să se înregistreze în primul rând la un organism sau o autoritate de inspecție recunoscută și, conform unui plan de conversie convenit, sunt supuși unei perioade de conversie de minim doi ani înainte să înceapă realizarea de recolte agricole de câmp care pot fi comercializate ca fiind ecologice. În acest timp, ferma este numită „în curs de conversie”.

Dacă fermierii doresc să producă atât produse convenționale, cât și produse ecologice, trebuie să separe în mod clar aceste două operațiuni pe parcursul fiecărei etape de producție.

Fermierii și procesatorii trebuie să respecte întotdeauna standardele și normele stabilite în regulamentul UE. Aceștia trebuie să fie supuși unor verificări efectuate de organele sau autoritățile autorizate de inspecție pentru a asigura conformitatea lor cu legislația ecologică.

Operatorii care prosperă primesc o autorizare ecologică și li se permite să-și eticheteze produsele ca fiind ecologice.

Multe state membre au pus în aplicare diferite măsuri pentru a încuraja fermierii să treacă la agricultura ecologică. Majoritatea dintre ei sunt co-finanțați de Comisia UE ca măsuri de dezvoltare rurală, de exemplu măsurile agro-ecologice introduse pe perioada reformei PAC din 1992.

Agricultura ecologică presupune utilizarea practicilor durabile în ceea ce privește

mediul și respectul față de resursele noastre naturale. În general, fermierii ar trebui să ia în considerare efectul activităților lor asupra viitorului și asupra mediului.

Prețul de piață pentru produsele ecologice este considerabil mai mare, deoarece consumatorii sunt dispuși să plătească pentru calitatea alimentelor, pentru bunăstarea animalelor și pentru protecția mediului. Mulți dintre consumatori, în dorința de a cunoaște evoluția alimentelor lor „de la fermă la furculiță”, încep să creeze relații cu ferma „lor” ecologică. Prin urmare, multe ferme ecologice vând prin sisteme de livrare directă, în piețele de produse agricole și la magazinele de la fermă sau chiar oferă programe pentru turiști la fermele lor. Astfel de măsuri pot ajuta micile ferme să reziste pe piață, ferme care altfel nu ar fi capabile să facă față competiției globale tot mai ridicate.

Unele măsuri pot oferi o despăgubire financiară fermierilor pentru pierderile suferite în perioada de conversie, iar alții pot fi despăgubiți pentru recolte mai slabe în sectorul ecologic.

Fermierii ecologici pot avea, de asemenea, dreptul la premii agro-ecologice, deoarece agricultura ecologică este recunoscută ca un sistem special de agricultură de care beneficiază mediul.

În plus, agricultura ecologică poate fi sprijinită cu ajutorul investițiilor în sectorul producției primare, al procesării și al comercializării.

„Vreau să fiu zootehnist”

Așa cum am mai prezentat, sub genericul „Zilele Zootehniei” au avut loc manifestări dedicate aniversării a 55 de ani de la recunoașterea rasei „Bruna de Maramureș” ca populație de sine stătătoare. În acest cadru, s-a desfășurat Concursul tematic având ca motto **„Vreau să fiu zootehnist”**, derulat prin colaborarea dintre Asociația Crescătorilor de Taurine „Bruna Schwyz” și Liceul Tehnologic Agricol „Ion Ionescu de la Brad” - Seini.

S-au format 4 echipe a câte 4 membri fiecare, din clasele a 9-a până în a 12-a.

Întrebările au fost adecvate momentului aniversar al rasei „Bruna de Maramureș” și altor aspecte specifice creșterii și ameliorării animalelor. Fiecare echipă a primit un test grilă, formulat astfel încât să le solicite cunoștințele teoretice dar și perspicacitatea. Minute în șir, concurenții s-au concentrat în aplauzele frenetice ale propriilor galerii. Întrecerea, pentru câteva minute, s-a transferat către cei de pe margine, mai ales la auzul că și cei mai buni suporteri vor fi premiați.

Au urmat alte momente de tensiune, pe măsură

ce concursul se apropia de final. Unii au încercat să recupereze pe ultimii metri, alții să-și păstreze avantajul.

S-a auzit „gongul” final, iar comisia formată din ing. Dorel Codrea, profesorul ing. Dan Costantea, (directorul liceului), profesoara med. vet. Florentina Maxim și consilier educator Mărioara Cosma a trecut la treabă.

Și a urmat premiarea din partea ACT „Bruna Schwyz” și Fundația „DOOR” din Sighet

Premiul I - echipa clasei a X-a B (Kato Alexandra, Macove Raluca, Andraș Beniamin, Rus Ionuț)

Premiul II - Echipa clasei a XI-a B, Premiul III - echipa clasei a XII-a B, iar locul IV l-a ocupat echipa clasei a IX-a B

Elevilor le-a plăcut, cadrele didactice au fost mulțumite, iar între Asociația Crescătorilor de Taurine „Bruna Schwyz” din Sighet și Liceul Tehnologic Agricol din Seini s-a pus de un... parteneriat.

Florentin Năsui
Graiul Maramureșului

APEL: „Evoluția” lucrurilor în ultimul interval de timp, a adus rasa „Brună” într-o stare de îngrijorare. Facem apel la toți factorii decizionali de la nivel superior ca, prin demersuri comune, să găsim soluții pentru a repune rasa „Bruna de Maramureș” la locul pe care-l merită. Până mai este timp!

Asociația noastră pune la dispoziția membrilor asociați, informații de actualitate din domeniul creșterii și ameliorării animalelor. Vă prezentăm câteva lucrări editate de ACT Bruna Schwyz - Maramureș

CONDIȚII PENTRU CREȘTEREA VIȚELOR

1. Materialele utilizate pentru construcția adăposturilor pentru cazarea vițelilor și, în special, a boxelor și a echipamentului cu care aceștia intră în contact, trebuie să nu fie dăunătoare și să permită curățenia mecanică, precum și dezinfecția temeinică.

2. Circuitele electrice și echipamentul trebuie să fie instalate în conformitate cu normele naționale în vigoare, pentru a se preveni șocurile electrice.

3. Izolarea, încălzirea și ventilația adăposturilor trebuie să asigure că circulația aerului, nivelul impurităților, temperatura, umiditatea relativă a aerului și concentrațiile de gaze sunt menținute în limite ce nu sunt dăunătoare vițelilor.

4. Toate echipamentele, indispensabile pentru sănătatea și bunăstarea vițelilor, trebuie să fie inspectate cel puțin o dată pe zi. Atunci când se constată defecțiuni, acestea trebuie remediate imediat.

5. Atunci când se utilizează un sistem de ventilație artificială, trebuie prevăzut un sistem de rezervă corespunzător care să poată asigura o reînnoire a aerului suficient pentru a asigura starea și bunăstarea vițelilor.

6. Vițelii nu trebuie să fie ținuti în permanență în întuneric. Pentru a răspunde nevoilor lor fiziologice și etologice, trebuie elaborate prevederi care să permită, pentru diferite condiții de climat, un iluminat artificial sau natural corespunzător. În cazul iluminatului artificial, acesta trebuie să funcționeze pentru o perioadă cel puțin echivalentă cu perioada de lumină naturală disponibil în mod normal între orele 9,00 și 17,00.

7. Toți vițelii ținuti în adăposturi trebuie să fie inspectați cel puțin de două ori pe zi, iar cei ținuti în aer liber cel puțin o dată pe zi. Orice vițel suspect de îmbolnăvire sau rănit trebuie să fie tratat corespunzător fără întârziere, iar consultația de către medicul veterinar trebuie să fie efectuată cât mai repede posibil.

8. Adăposturile pentru vițelii trebuie să fie construite în așa fel încât să permită fiecărui vițel să stea culcat, să se odihnească, să stea în poziție patrupedă.

9. Vițelii nu trebuie să fie legați, cu excepția celor cazați în grupuri, care pot fi legați pentru perioade de cel mult o oră pentru hrănirea cu lapte sau administrare de substituenți de lapte. Atunci când se folosește legarea vițelilor, aceasta nu trebuie să le producă răni.

10. Clădirile, boxele, echipamentul și ustensilele folosite pentru vițelii trebuie să fie curățate temeinic și dezinfectate, pentru a se

preveni infecțiile încrucișate sau dezvoltarea organismelor purtătoare de boală.

11. Pardoseala trebuie să fie netedă, dar nealunecoasă, astfel încât să se prevină rănirea vițelilor, și trebuie proiectată astfel încât să nu provoace răni sau suferințe vițelilor culcați ori în poziție patrupedă. Pardoseala trebuie să fie adecvată pentru mărimea și greutatea vițelilor și să formeze o suprafață rigidă, plană și stabilă. Zona de culcuș trebuie să fie confortabilă, curată și drenată corespunzător și să nu afecteze vițelii în mod nefavorabil.

12. Vițelilor trebuie să li se asigure o alimentație corespunzătoare vârstei, greutății, cerințelor fiziologice și comportamentale ale acestora, pentru asigurarea unei stări de sănătate și bunăstare corespunzătoare. În acest scop hrana vițelilor trebuie să conțină o cantitate suficientă de fier, pentru a se asigura un nivel mediu sanguin de hemoglobină, o rație zilnică minimă de furaje fibroase pentru fiecare vițel de peste două săptămâni, cantitatea crescând de la 50 la 250 g/zi pentru vițelii cu vârsta între 8 și 20 de săptămâni.

13. Toți vițelii trebuie să fie hrăniți cel puțin de două ori pe zi. Atunci când vițelii sunt cazați în grupuri fiecare vițel trebuie să aibă acces la hrană în același timp cu ceilalți din grupul respectiv.

14. Toi vițelii mai mari de două săptămâni trebuie să aibă acces liber la o cantitate suficientă de apă proaspătă.

15. Echipamentele de furajare și adăpare trebuie să fie proiectate, construite, instalate și întreținute astfel încât să se limiteze pe cât posibil contaminarea hranei și a apei destinate vițelilor.

16. Fiecare vițel trebuie să primească colostru cât mai curând posibil după fătare și, în orice caz, în primele 6 ore de viață.

INFLUENȚA RASEI ȘI A VÂRSTEI ASUPRA PRODUȚIEI SPERMATICE LA TAURINE

Conf. univ. dr. Vasile MACIUC
UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ
ION IONESCU DE LA BRAD" IAȘI

Dintre toate speciile de animale de fermă, producția spermatică la tauri a fost cel mai bine studiată, deoarece la această specie înșămânțările artificiale sunt cel mai răspândite atât pe plan mondial cât și în țara noastră (*Bogdan și, colab., 1981*). Instrumentul principal în ameliorarea taurinelor îl reprezintă „*presiunea selecției*” care se exercită prin intermediul taurilor, concentrați în unități specializate și folosiți la înșămânțarea artificială.

Indicatorii de reproducție ai taurilor, variază în funcție de rasă, alimentație, condiții de întreținere, tehnică de exploatare și chiar individ. De aceea specialiștii trebuie să asigure taurilor folosiți la înșămânțări artificiale, condiții optime, pornind de la factorii de agroecosistem și până la elemente de inginerie tehnologică.

Dată fiind importanța menținerii la nivelul optim a parametrilor calitativi ai materialului seminal la taurii folosiți la înșămânțări artificiale, indiferent de fluctuația factorilor de mediu natural sau antropic, s-au inițiat o serie de cercetări care să pună în evidență influența acestora.

Rezultatele obținute de către *Tănase, 1995, Runceanu și colab., 1986* arată că volumul ejaculatului variază inconstant cu rasa, vârsta și individul.

Valorile medii ale unor indici spermatici la tauri în funcție de rasă și vârstă

În limitele vârstei de 3-5 ani, volumul mediu al spermei a fost de 5,90 ml la taurii de rasă BNR, de 5,78 ml. la cei din rasa BR și de 5,75 la cei din rasa B.

Mobilitatea medie a spermatozoizilor a fost de 66% la taurii din rasa B, de 65% la cei din rasa BNR, și de 61% la taurii din rasa BR.

Concentrația medie a spermei (exprimată în miliarde de spermatozoizi/ml) a fost de 1,14 la taurii din rasa B, de 1,13 la taurii din rasa BR și de 1,03 la taurii din rasa BNR. Numărul de doze care rezultă dintr-un ejaculat a variat între 99 și 108.

La categoria de vârstă 6-8 ani, volumul mediu al ejaculatului a fost de 7,16 ml la taurii din rasa BNR, de 6,97ml la taurii din rasa B și de 6,77 la cei din rasa BR. Aceste rezultate evidențiază faptul că, volumul spermei este semnificativ mai mare la taurii aflați la vârsta de 6-8 ani, comparativ cu cei din categoria de vârstă 3-5 ani, ceea ce confirmă datele din literatura de specialitate.

Mobilitatea medie a spermatozoizilor este de 68% la taurii din rasa BNR și de 62% la taurii din rasa BR.

Valoarea medie a concentrației spermei în spermatozoizi (exprimate în miliarde sp./ml) au fost

de 1,30 la taurii de rasa B, de 1,25 la taurii din rasa BNR și de 1,14 la taurii din rasa BR.

Numărul total de spermatozoizi mobili pe ejaculat a fost sensibil egal la taurii din rasele B și BNR (6,09 miliarde) și de 4,78 miliarde la cei din rasa BR. Comparativ cu taurii în vârstă de 3-5 ani la cei în vârstă de 6-8 ani numărul total de spermatozoizi mobili pe ejaculat a fost de 120-154% mai mare, ceea ce denotă că la această vârstă producția spermatică a taurilor este cea mai bună.

Volumul mediu al spermei la categoria de vârstă de 9-10 ani a oscilat între valorile de 7,42 ml la taurii din rasa BNR și de 6,54 ml cât s-a înregistrat la taurii din rasa BR.

Mobilitatea medie a spermatozoizilor a variat într-o limită minimă de 64% la taurii din rasa B și BR și o limită maximă de 69% la taurii din rasa BNR.

Numărul total de spermatozoizi mobili pe ejaculat a înregistrat valori cuprinse între 4,48 miliarde la taurii din rasa BR și 6,76 miliarde la taurii din rasa BNR. Comparativ cu numărul de spermatozoizi/ejaculat cât s-a înregistrat la taurii în vârstă de 3-5 ani, la cei în vârstă de 9-10 ani acest indice a fost mai ridicat cu 112-171%, diferențiat în funcție de rasă.

Referitor la influența variațiilor sezoniere ale factorilor de mediu asupra indicilor spermatici la taur se remarcă faptul că nivelul acestor indici oscilează inconstant. Totuși se pot menționa valori minime înregistrate în sezonul de iarnă și valori maxime înregistrate în sezonul de toamnă.

Aceste oscilații se datorează variațiilor temperaturii mediului întrucât alimentația a fost relativ constantă pe toată perioada anului.

În condițiile unei hrăniri, întrețineri și exploatare asemănătoare a taurilor de reproducție valorile indicilor de spermogramă oscilează în limite restrânse cu rasa și sezonul și în limite mai largi cu vârsta.

După cercetările efectuate de către (*Bărbulescu și colab., 1964, Paraschivescu, 1995*) prin analiza statistică a datelor în spermograme s-a ajuns la următoarele concluzii:

- *rasa* influențează volumul ejaculatului care este mai mare la rasele specializate pentru lapte și nu influențează celelalte însușiri ale spermei, îndeosebi cele calitative;
- *vârsta* influențează toate însușirile spermei mai puțin concentrația și indicele de viabilitate la 72 ore, existând diferențe categorice între indicii obținuți la aceeași tauri; între 1½ - 2 ani valoarea indicilor continuă să crească, dar fără diferențe semnificative din jumătate în jumătate de an.

Diareea neonatală la bovine

Sindromul Diareic Neonatal este principala cauză de morbiditate și mortalitate la vițeii aflați în perioada de preîntărcare. Se estimează că diareea neonatală reprezintă peste 50% din cauzele de mortalitate întâlnite la viței, pierderile economice rezultate fiind considerabile. De aceea promovarea cercetării în direcția prevenirii și tratării acestei maladii cunoaște o atenție deosebită.

Principalii agenți etiologici

(1). Produc infecții specifice ale tractului digestiv inferior, traduse prin reacții inflamatorii ale epitelului intestinal și diaree secretorie, malabsorbtivă. Tratamentul diareei neonatale trebuie să țină seama în linii mari reducerea și completarea pierderilor de lichide din organism, strâns corelată cu reducerea inflamației epitelului intestinal.

Manifestările sindromului diareic în neonatologie bovină sunt reprezentate de modificări comportamentale și fiziologice specifice, precum anorexie și adipsie, somnolență, modificarea mecanismelor termoreglării, limitarea interacțiunilor sociale.

Un studiu publicat recent a pornit de la ipoteza ca administrarea de Meloxicam la primele semne ale sindromului diareic neonatal va atenua disconfortul de la nivel gastrointestinal și va îmbunătăți starea generală, încurajând apetitul.

(3). Un număr total de 53 de viței diagnosticați cu diaree neonatală, au fost incluși în studiu. Din numărul total, au fost aleși randomizat 26 viței și tratați cu Meloxicam singura administrare, sc, 0.5 mg/kg m.c). Pentru a evalua cât mai obiectiv și de o manieră „matematică” efectele administrării **meloxicam-ului** în primele faze ale diareei neonatale, au fost quantificați o serie de parametri precum: consumul de lapte și apă zilnic, consumul de starter, masa corporală (săptămânal) pe parcursul tratamentului și la înțărcare.

Este important de menționat că toți vițeii au avut acces *ad libitum* la soluții cu electroliți și de asemenea, de câte ori se impunea, au fost utilizate preparate antimicrobiene în dozele recomandate.

Rezultatele au indicat faptul că vițeii tratați cu o singură injecție de Meloxicam la apariția semnelor sindromului diareic au avut un apetit constant, crescut și un nivel de performanță generală mult mai bună. În particular, administrarea **Meloxicam-ului** a fost asociată cu un consum ridicat de lapte, starter și apă. Aportul crescut de nutrienți a dus la creșterea masei corporale, o toleranță crescută față de efectele bolii asupra fiziologiei organismului, toate coroborate și cu reducerea timpului de convalescență.

Intervenția rapidă și cu mijloace eficiente este crucială din punct de vedere vital dar și economic în sindromul enteric neonatal la viței. Adeseori, pe lângă terapia adresată direct agentului patogen cauzal (antibiotice, antiparazitare) se impune și terapie de urgență.

După A.P

Dicționar: CLAUZĂ DE SALVGARDARE

- Clauză de apărare (salvgardare)
- Instrument prin care se permite unui stat membru al UE să deroge temporar de la normele dreptului comunitar atunci când astfel își protejează interese importante și legitime. Pentru ca o măsură de salvagardare să poată fi adoptată în mod legal este nevoie de întrunirea concomitentă a două condiții: pe de o parte, statul respectiv să fi solicitat în prealabil și să fi primit autorizația comunitară de a aplica o măsură derogatorie, iar pe de altă parte UE să aibă competența de a aproba o astfel de măsură în domeniul respectiv. Tratatul CE conține două categorii de clauze de apărare. Primele sunt destinate sprijinirii unui stat membru să treacă fără prea mari dificultăți la cerințele Pieței Unice și deci să-și adapteze progresiv economia la exigențele comunitare. Celelalte au un caracter oarecum permanent, putând fi solicitate, în condițiile menționate, ori de câte ori o reglementare comunitară riscă să perturbe grav un sector economic din țara respectivă.

Lapte curat prin **repaus mamar adecvat**

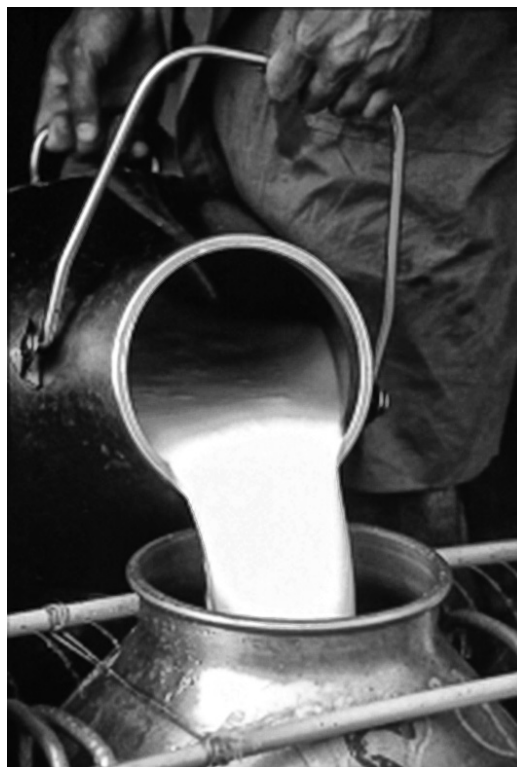
Repausul mamar pregătește organismul vacii pentru a lucra mai bine și mai eficient în lactația următoare. De aceea, prin gestionarea corectă, pentru a obține o cantitate mai mare și mai ales o calitate mai bună a laptelui pe care-l produce animalul.

Repausul mamar influențează calitatea laptelui pe mai multe căi:

O alimentație corectă din punct de vedere nutritiv îmbunătățește substanțial sistemul imunitar, ceea ce duce la scăderea îmbolnăvirii ugerului de mastită și un câștig de circa 1000 l lapte pe lactația următoare. Înseamnă că în această perioadă este necesar să se asigure organismului o cantitate îndestulătoare de vitamina E și seleniu. Cercetările efectuate în acest sens au demonstrat că introducerea în alimentația vacilor, în ultimele 3 săptămâni de gestație, a 4000 UI de vitamina E are ca urmare scăderea considerabilă a mastitelor în prima fază a lactației următoare. În timpul gestației rația de hrană trebuie să conțină și o cantitate suficientă de proteine, altfel vaca o va lua din corpul său și o va transfera vițelului (fătului) pentru a-i asigura o bună dezvoltare și rezistență la mediu, după fătare. O astfel de situație va avea ca urmare sărăcirea corpului mamei în proteine, enzime, hormoni și anticorpi, care va duce, la scăderea eficienței sistemului imunitar și la apariția mastitelor după fătare.

Întreținerea vacilor în repausul mamar influențează calitatea laptelui în lactația următoare: vacile aflate în această stare au aceleași nevoi ca și vacile în lactație, la igiena ugerului și a corpului, la odihnă confortabilă, la frontul de furajare, la apă ș.a. Dacă vacile sunt întreținute nelegat, iar frontul de furajare la iesele nu e suficient, unele vaci sau juninci se vor hrăni ultimele și în consecință ele nu mai pot ingera aceeași cantitate de furaj de calitate, cu conținut nutritiv echilibrat ca și cele mai puternice, ceea ce va provoca carențe în proteine, vitamine și minerale și care cu siguranță, duc la scăderea rezistenței și la îmbolnăvirea, prin infecție, a ugerului.

Controlul numărului de muște în adăpostul vacilor în repaus mamar influențează puternic obținerea "laptelui curat". Muștele sunt

purtaătoare de microbi patogeni care pot provoca îmbolnăvirea ugerului. Dacă vacile vor fi întreținute în adăposturi în care ugerul și sfârcurile sunt mai tot timpul umede, muștele sunt atrase în aceste locuri și colonizează microbii, care apoi pot să pătrundă în interiorul sfârcului, infectându-l. Rezultatul va fi apariția și manifestarea mastitei. Așadar prevenirea înmulțirii acestora este o problemă care trebuie rezolvată în mod permanent.

Crescătorii care fac o afacere rentabilă din producerea laptelui curat văd repausul mamar cu o perioadă, în care organismul vacilor se reface și se fortifică pentru a lucra mai bine în lactația următoare. În cazul în care vaca este scoasă din mediul său productiv și este pusă în repaus unde se hrănește mai bine, se odihnește mai confortabil și este lipsită de stress, are aer curat, are parte de odihnă, mișcare și furajare conform normelor își va reface complet forțele fizice și imunologice și în consecință va putea mânca mult, va valorifica mai bine furajele și va produce mai mult lapte și cu mai puține celule somatice.

După C.V.

750 DE MILIARDE DE DOLARI

Risipa de alimente

Conform unui studiu, în fiecare an, mâncarea produsă și neconsumată irosește un volum de apă echivalent cu cel al râului Volga, din Rusia, și este responsabilă pentru generarea a 3,3 miliarde de tone de gaze de seră în atmosferă.

Dincolo de impactul sau asupra mediului, consecințele economice directe se ridică la 750 miliarde de dolari anual. „Nu putem permite ca o treime din toată hrana pe care o producem să fie risipită și pierdută din cauza unor practici necorespunzătoare, în condițiile în care 870 de milioane de oameni suferă de foame în fiecare zi. Fiecare dintre noi – fermieri, pescari, procesatori și supermarketuri, guverne naționale și autorități locale, consumatori individuali – trebuie să facă o schimbare în fiecare etapă a lanțului de producție pentru a preveni risipa de alimente și pentru a refolosi și recicla, atunci când avem ocazia”

Țările bogate sunt responsabile pentru 67% din risipa de hrană la nivel global. În ciuda percepției că principalii vinovați de risipă alimentară sunt consumatorii, datele FAO arată altă realitate. 54% din risipa de hrană se produce la baza lanțului de distribuție, în etapa post-recoltare și depozitare. 46% din alimente se pierd în etapa de procesare, distribuție și consum. Mergând mai în detaliu, responsabili pentru risipă sunt consumatorii din regiunile cu venituri peste medie, unde risipa ajunge la 31-39%, spre deosebire de regiunile mai sărace, unde risipa este de 4-16%. În țările în curs de dezvoltare, risipa atinge un nivel mai mare în procesul de producție, unde sunt pierdute cantități semnificative de alimente neprocesate. Cu cât mai târziu pe lanțul de producție se produce pierderea, cu atât efectele sale sunt mai drastice pentru mediu.

Cauzele risipei de hrană

Risipa de hrană rezultă dintr-un cumul de cauze, cum ar fi comportamentul consumatorului și lipsa comunicării între verigile lanțului de aprovizionare. Consumatorii se fac vinovați de o lipsă a dozării alimentelor în momentul aprovizionării, în timp ce supermarketurile se fac vinovate de respingerea achiziției unor produse de calitate bună, dar care lasă de dorit din punct de vedere estetic. În țările în curs de dezvoltare pierderile cele mai mari sunt în etapa post-cultivare. Această problemă este cauzată de limitările financiare ale producătorilor, care nu

își permit achiziția de tehnologii și utilaje pentru recoltare, transport și depozitare în condiții optime.

Propuneri de acțiune:

Pentru a ameliora problemele, ghidul FAO prevede trei niveluri generale unde este nevoie de acțiune imediată. O importanță mare ar trebui să fie acordată *reducerii risipei de alimente* în primele stadii ale producerii sale.

În situația în care refolosirea alimentelor nu este posibilă, următorul pas este *reciclarea* sau *incinerarea*, ambele variante fiind benefice pentru producerea de energie.

Conferința Europeană pentru creșterea și ameliorarea rasei Brună

Cu puțin timp în urmă a avut loc la Kemten, Germania - Conferința europeană pentru rasa Brună. Au participat circa 200 de delegați din țările europene în care se crește această rasă precum și invitați din SUA, China, Maroc, Olanda ș.a. Din România au fost prezenți reprezentanți ai Asociației crescătorilor de Taurine "Bruna-Schwyz" și ai Stațiunii de Cercetări (SCDB) Sighet

Conferința a fost structurată pe 3 secțiuni:

- Bruna în diferite sisteme de producție în Europa
- Noi caractere funcționale
- Selecția genomică
- Bruna din Europa în toată lumea, în diferite regiuni climatice

În primele 2 zile s-au susținut referate tehnice de înaltă valoare științifică, combinate cu lucrări care au avut ca fundament cercetări aplicative bazate pe experimente în ferme cu rasa "Brună".

Au urmat ilustrări ale celor prezentate în sesiunile de comunicări științifice prin vizite în

ferme de mare performanță cu producții medii de 9-10.000 litri pe cap de vacă) precum și expoziții cu animale de top, tineret și adulte.

Prezent la Conferința Europeană, ing. Dorel Codrea a spus: „Pentru noi ca țară membră în Federația Europeană - prin ACT Bruna-Schwyz Maramureș - și pentru mine ca membru în Comitetul director a fost important și onorabil să fim în rândul țărilor cu rezultate remarcabile în creșterea rasei Brună. De asemenea, a constituit o ocazie specială să fim în contact cu noutățile de ultimă oră din acest domeniu și, totodată, să încercăm să stabilim noi legături pentru a impulsiona creșterea și ameliorarea rasei "Bruna de Maramureș" în România, având ca finalitate sporirea veniturilor crescătorilor noștri. Și, putem spune, sunt semne bune !”

Florentin Năsui
Graiul Maramureșului

CITIȚI REVISTELE PRIETENILOR NOȘTRI

Să cugetăm... să cugetăm... să cugetăm...!

- Când crezi că ai găsit toate răspunsurile, vine viața și schimbă toate întrebările.
- A te mândri cu relațiile tale înseamnă a recunoaște cât valorezi fără ele.
- Nimic nu este mai periculos decât o idee, atunci când e singura pe care o ai.
- Muncește pentru a deveni, nu pentru a obține.
- Dacă vreodată ai nevoie de ajutor, îl vei găsi în continuarea brațului tău.
- Când urci pe scara vieții, nu uita să dai bună ziua la toată lumea, ca atunci când vei coborî să aibă cine să-ți răspundă.
- Învață din greșeli altora, nu vei avea timp să le faci tu pe toate.
- Toți îți vor binele, nu ți-l lăsa luat.
- Oamenii se aseamănă prin cuvinte, faptele îi deosebesc.
- Iartă-ți dușmanii, dar niciodată nu uita cum îi cheamă.
- Nimeni nu trăiește când vrea, ci când îi vine rândul.
- În viață este ca în tramvai: te înghesui, te strecoari, când s-apuci un loc în față, tocmai bine cobori.
- Nu te teme de umbre. Ele arată că există lumină prin apropiere.
- Ceea ce contează în viață, nu este locul în care ne aflăm, ci direcția în care ne îndreptăm.

FĂRĂMĂ DE SUFLET

- „Cine este chemat la slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățatură! Cine îmbărbătează pe alți să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește, să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie.
- Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, lipiți-vă tare de bine.
- Iubiți-vă unii pe alții, cu o dragoste frățească. În cinste fiecare să dea întâietate altuia.
- În sânguință fiți fără preget. Fiți plini de râvnă. Slujiți Domnului.
- Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruțiți în rugăciune.
- Bucurați-vă cu cei ce se bucură, plângeți cu cei ce plâng.
- Ajuțați pe sfinți când sunt în nevoi. Fiți primitori de oaspeți. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați și nu blestemați!
- Nu umblați după lucruri înalte, ci rămâneți la cele smerite.
- Să nu vă socotiți singuri înțelepți.
- Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.
- Dați tuturor ce sunteți datori: cui datorați birul, dați-i birul, cui datorați vama, dați-i vama, cui datorați frica, dați-i frica, cui datorați cinstea, dați-i cinstea”

INTERNAȚIONAL

TOP MODEL

Efectivele de rasă “Brună” în Franța sunt într-o creștere numerică și calitativă.

În imagine, avem un exemplu elocvent.

Distanțe la care vă puteți amplasa ferma

În cazul în care prin studiile de impact nu s-au stabilit alte distanțe minime de protecție sanitară, între zonele protejate și o serie de unități care produc disconfort și unele riscuri sanitare sunt următoarele:

- Ferme de cabaline: 100 m
- Ferme îngrășătorii de taurine, până la 500 de capete: 200 m
- Ferme și îngrășătorii de taurine peste 500 de capete: 500 m
- Ferme de păsări până la 5000 de capete: 500 m
- Ferme de păsări cu peste 5000 de capete și complexe avicole industriale: 1000m
- Ferme de ovine: 100 m
- Ferme de porci până la 2000 capete 500 m
- Ferme de porci între 2000 și 10.000 capete: 1000 m
- Complexe de porci cu peste 10000 de capete: 15000m
- Spitale veterinare: 30 m
- Grajduri de izolare și carantină pentru animale: 100m
- Abatoare, târguri de vite și baze de recepție a animalelor: 500 m
- Depozite pentru colectarea și păstrarea produselor de origine animală: 300 m
- Platforme sau locuri pentru depozitarea gunoiului de grajd, în funcție de mărimea unităților zootehnice deservite: 500 m
- Platforme pentru depozitarea gunoiului porcine: 1000m
- Stații de epurare a apelor reziduale de la fermele porcine, sub 10.000 de capete: 1000 m
- Cimitire de animale, crematorii: 200m

Zoo... tehnica

O vacă a intrat în Cartea Recordurilor datorită dimensiunilor ei impresionante. Animalul masoară peste **2 metri înălțime** și cântărește aproape **o tonă**.

A împlinit de curând 13 ani, iar stăpâna ei a îndopat-o de mică cu furaje ca să devină cea mai mare vacă din lume. Și a reușit! Uriașa vacă este foarte blândă și duce un trai fericit la o fermă din Orangeville, Illinois, SUA.

Trebuie să mai creștem...

Digestia – tulburări funcționale

Prin senzația de foame, care asigură aportul furajer periodic și constant și care se manifestă prin necesitatea consumului de hrană, se produce reglarea senzorială a digestiei. Modificările cantitative (bulimie, polifagie, anorexie, hipofagie) și calitative, ale consumului de alimente, pot fi determinate de tulburări funcționale ale senzațiilor de foame și sațietate.

Polifagia este una dintre tulburările cantitative ale senzației de foame, manifestată prin consumul unor cantități exagerate de furaje, ca urmare a intensificării senzației de foame, datorată hiperexcitabilității centrului foamei sau prin hipotonia centrului sațietății. Polifagia apare în enterita cronică, hipertiroidism, consecutiv unor parazitoze, în convalescență. Poate fi întâlnită la animalele tinere, aflate în creștere.

Bulimia reprezintă consumul alimentar exagerat și apare ca simptom al unor boli psihice sau unor nevroze; senzația de foame persistând după consumul de hrană. Este o afecțiune prezentă îndeosebi la animale senile (bătrâne), iar consumul cantităților mari de alimente nu atenuează starea animalului. Bulimia poate duce la obezitate.

Anorexia este lipsa totală a poftei de mâncare (anorexie absolută), în timp ce inapetența reprezintă reducerea acestei stări (anorexie relativă, disorexie, hiporexie), cu un consum greoi și incomplet al furajelor. Anorexia și inapetența sunt întâlnite în afecțiunile orale și intestinale, în bolile febrile, în boli cronice, în cazul abolirii senzațiilor olfactive și gustative, în endocrinose. Anorexia centrogenă se întâlnește în boli ale sistemului nervos central, în intoxicații grave și în comă, iar anorexia psihică este rezultatul existenței unor nevroze, precum spaima animalelor.

Parorexia, denumită și pica sau altriofagie,

reprezintă o tulburare calitativă a consumului de alimente, prin perversitatea apetitului și gustului, animalul având tendința ingerării materiilor nealimentare. Acestea ajung să consume pământ (geofagie), nisip (sabloză), pietre (litogafie), materii fecale (coprofagie), păr sau lână (trichofagie). În unele situații bovinele au manifestări de canibalism. În funcție de specie, manifestarea clinică diferă, bovinele prezintă tendința de a linge corpurile din jur. Etiologia variată a parorexiei cuprinde: boli de nutriție sau digestive, consumul prelungit de furaje uscate, perturbarea funcției senzoriale a nervilor glossofarinieni, stabulația prelungită. Factorii de zooigienă (umiditatea ridicată, supraaglomerarea, iluminatul puternic) sunt considerați favorizanți.

Polidipsia este una dintre tulburările senzației de sete, aceasta devenind exagerată și caracterizată prin consum excesiv de apă. Poate să apară în reacții febrile, diabet, hemoragii, deshidratare indusă de vomitări, diureza intensificată sau diaree. Altă tulburare a setei este **adipsia** (absența senzației de sete la animale), apărută simultan cu anorexia centrogenă (în comă). Este întâlnită în tulburări ale sistemului nervos central și duce la deshidratare.

Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Bovine Sighet oferă:

- tăurași pentru reproducție de rasa Brună de Maramureș, de diferite vârste, cu ascendență valoroasă;
- consultanță agricolă;
- transfer tehnologic cu privire la ameliorarea genetică, reproducția la taurine, nutriție, tehnologii de creștere și exploatare a taurinelor, cultura pajiștilor și a plantelor furajere.

Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Bovine Sighet
 Str. Bogdan Vodă 244, Sighetu Marmăției, Maramureș – România;
 Tel - 40-262-311914; Fax - 40-262-311914;
 e-mail: scdb_sighet@yahoo.com

Din presa vremii....sau a vremurilor**Fânul transilvănean – o splendoare**

Ediția din iulie a **National Geographic Magazine** este una aniversară, sărbătorindu-se 125 de ani de la lansarea primului număr. Prilej, au decis editorii, ca publicul să cunoască una dintre minunățiile lumii. O minunăție descoperită în **Maramureș și în Harghita**.

O lume frumoasă prin simbioză

Transilvania este locul în care fânețele au cele mai bogate și diverse specii de flori, remarcă autorul. «Acest miracol floral e menținut nu de către natură, ci de către natura muncită de mâna omului. Bogăția e acolo doar fiindcă o fâneță rămâne fâneță câtă vreme e cosită în fiecare vară. **Abandonată, ar ajunge năpădită de buruieni în trei-cinci ani. Așa cum e, cel puțin pentru moment, Transilvania e o lume care a ajuns frumoasă prin simbioză.**» Desigur, este vorba despre simbioza dintre natură și om.

Fânul, măsura lucrurilor

Există o strânsă legătură între îndeletniciri, oameni și animale care permite vieții să își continue cursul, explică autorul: „În timpul verii, iarba de pe pajiști hrănește cele una sau două vaci ale familiei. Dar în următoarele șase luni, din noiembrie în mai, animalele rămân înăutru, închise în grajduri unde fânul le ajută să reziste până în primăvară. **Doar fânul ține vacile în viață, iar viața oamenilor nu ar fi posibilă fără aceste animale. De aceea, în aceste văi ale Transilvaniei, fânul este măsura tuturor lucrurilor.**»

Milioane de români muncesc pământul, au printre cele mai puține animale în proprietate și printre cele mai mici câștiguri din Europa.

Rar am întâlnit oameni cu o asemenea poftă de viață

Fascinația autorilor pentru fân, ca verigă, ce ține viața la un loc este atât de mare încât procesul prin care iarba este culeasă, pusă pe pari, uscată și dusă în depozite este minuțios descrisă

„Am stat la cină cu o familie care discuta dacă ar fi mai bine să ia un tractor sau un cal. Calul ar fi fost bun deoarece nu s-a inventat încă un tractor care să dea naștere altuia, zicea un țăran. Pe de altă parte, tractorul nu trebuie hrănit în fiecare zi».

Tradiția e o comoară

În Maramureș, autorul a văzut cum oamenii simt o profundă mândrie că nu și-au abandonat moștenirea. „**E pământul nostru**», spune o tânără mamă din Breb, vorbind despre fânețele familiei. „Trebuie să avem grijă de el. Trebuie să îi învățăm pe copii tradiția. Și să îi învățăm ceva care să le permită să supraviețuiască dacă își pierd slujba. (...) E important fiindcă tradiția e o comoară. Dacă o învățăm, vor fi mai bogați.»

Și totuși, în multe locuri casele frumoase din lemn vechi au fost distruse. Locuințe moderne dotate cu microunde și hote le-au luat locul. „**Promovându-ne, străinii și-au făcut treaba. Rămâne să ne-o facem și noi, amânând măcar (dacă nu anulând) demolarea caselor, grajdurilor, porților și gardurilor,**» aruncarea la gunoi a obiectelor strămoșești, schimbarea cailor cu tractorul, a coasei cu motocosea, a uluitoarelor clăi de fân cu asepticii baloți moderni, renunțarea la vaci și oi, la „teară”, la cuptorul de făcut pâine, sau la „clopul”, „gatiile” și „zadiile” moștenite din bătrâni.

În loc de concluzie, autorul ridică o întrebare: „dacă economia ar putea fi pusă în ordine, **dacă sprijinul financiar din agricultură ar fi adaptat variațiilor locale,** dacă guvernul român ar fi mai atent la această uimitoare bogăție a peisajului din Transilvania, atunci această

lume a fânului ar putea fi salvată. **Transilvania nu e încă o fosilă. E încă în viață, doar are nevoie de susținere ca să se mențină astfel.** Dar acest lucru reprezintă una din marile întrebări pentru viitor: Poate lumea modernă să susțină o frumusețe pe care nu ea a creat-o?»

Un articol, ca un semnal de alarmă

„Fără să fie un articol despre turism, ediția din luna iulie a revistei National Geographic va ademeni, totuși, turiști străini în satele din Transilvania și Maramureș. Fiindcă lucruri aparent banale pentru români, cum ar fi o zi

de lucru la fân sau un câmp înflorit, sunt descrise în paginile acestui articol ca o curiozitate, ca un fenomen rar, nemaifântălnit și neobișnuit.

Așa că cititorii vor dori să vadă ei înșiși poienile neatinse de „spray-uri chimice”, să înțeleagă mecanismul ingenios al vâltorilor, vor fi ispitiți să adulmece mirosul dintr-o horincie sau acela de magiun fierț în livadă într-o după-masă de toamnă.

Nu puțini din cei care vor vedea fotografiile din Maramureș se vor întreba cum te cobori de pe o clăie de fân după ce ai ridicat-o la 4-5 metri înălțime de câmpul cosit, cum e să te întorci acasă într-un car cu fân sau să dormi în fân, sau de ce nu, cum e să dai o mână de ajutor țăranilor într-o zi de coasă. Pe de altă parte, mai toate articolele despre Maramureș publicate în ultimii ani în presa occidentală, se încheie cu un fel de semnal de alarmă: „**Poate supraviețui această lume?**” „**Grăbiți-vă până nu trece**”, „**Ultima șansă de a o vedea**”.

Vesticii îngrijorați stăruiesc îndemnându-ne să nu facem ca ei când vine vorba de tradiție și ruralitate, să nu repetăm greșelile lor. Iar noi oftăm, privim lung în gol, suntem iar (pentru a câta oară) mioritici și ne pregătim, dând din umeri, să facem ca ei...!

Energie regenerabilă

Biogazul din deșeuri organice

Agricultura este unul dintre cei mai mari consumatori de energie din ramurile de activitate umană. Costurile de producție ale energiei au cea mai mare greutate în agricultură, atât în segmentul vegetal, cât și în cel zootehnic. De la funcționarea sistemelor de irigație, la iluminat și încălzire (uneori chiar și răcire), la punerea în funcțiune a diferitelor utilaje, costurile cu energia nu pot fi ocolite. Producerea de energie din materiile prime rezultate din producția agricolă ar reduce cu mult aceste costuri și ar face activitatea mai eficientă și mai profitabilă.

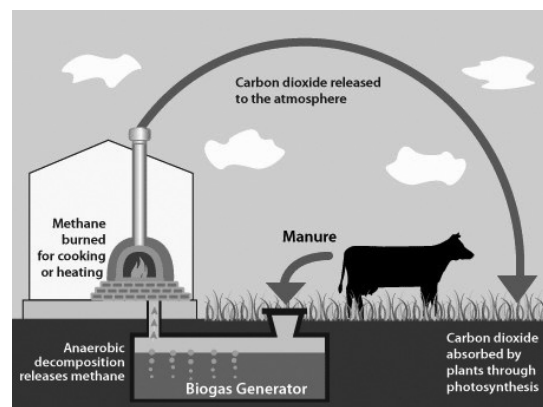
Din fericire, România se află pe ultimul loc între țările UE la utilizarea îngrășămintelor chimice, la noi folosindu-se îndeosebi gunoiul de grajd, lucru benefic pentru mediul înconjurător, însă în subsol avem depozite istorice de nitrați, care afectează apele subterane. Cu toate acestea, în România sunt 251 de comune ce reprezintă zone vulnerabile la poluarea cu nitrați, adică 8% din totalul terenului arabil. Locuitorii acestor comune sunt obligați să respecte prevederile Codului de bune practici în agricultură.

De-a lungul timpului, s-a constatat că depozitarea incorectă a dejecțiilor animaliere a devenit o sursă reală de poluare. Pe lângă mirosurile neplăcute produse, rezultate în urma amoniacului și a hidrogenului sulfurat, acestea poluează apa și solul, producând gaze cu efect de seră. Unul dintre cele mai nocive îl reprezintă metanul, cu un efect de seră de 21 de ori mai puternic decât dioxidul de carbon. Astfel, captarea acestuia și folosirea pe post de sursă de energie regenerabilă este un lucru extraordinar.

Soluția pentru acumularea dejecțiilor într-o fermă este împrăștierea acestora pe suprafețe agricole, obținându-se un îngrășământ ieftin care înlătură pericolul poluării apelor prin șiroire.

Din păcate însă, aplicarea gunoiului proaspăt prezintă mai multe probleme. Din cauza descompunerii directe în sol, nutrienții sunt eliberați foarte încet, nefiind accesibili imediat plantelor.

Cea mai avantajoasă prelucrare a dejecțiilor este tratamentul anaerob prin care se obține biogaz,

transformat în energie electrică și termică. Procedul presupune amestecarea bălegarului colectat din grajduri (direct de pe podele) cu apă folosită la spălarea echipamentelor de muls din aceleași ferme. Bălegarul este „convertit” cu ajutorul unei bacterii anaerobe în gaz metan, care este ars pentru a genera electricitatea. Astfel, se poate obține un combustibil pentru încălzire ecologic, fără consum de energie electrică și se asigură și un confort animalelor, prin asigurarea continuă a unui strat vegetal uscat. Tehnologia obținerii biogazului are nevoie de energie termică pentru întreținerea procesului fermentativ, căldură cunoscută sub denumirea de autoconsum. Există mai multe procedee de recuperare a energiei din reziduurile organice agricole: fermentarea anaerobă la temperatura mediului ambiant, la temperaturi ridicate, descompunerea anaerobă termofilă, distilarea distinctivă, compostarea, incinerarea și transferul de căldură.

O instalație de biogaz este formată din laguna acoperită și un fermentator.

Utilizarea biogazului reduce emisiile de metan, consolidează economia la nivelurile local și regional și creează autonomie energetică. Fiind un produs 100% regenerabil, biogazul poate înlocui cu succes energia convențională, protejând și mediul înconjurător. Biogazul poate fi folosit în toate aplicațiile care folosesc ca și combustibil gazele naturale. Valoarea energetică a biogazului variază între 4,5 și 8,5 kWh/mc, în funcție de cantitățile de metan, dioxid de carbon și alte gaze prezente.

Punctul pe ... parafrazând

AVERTISMENT

Consumul excesiv (de scăzut) de lapte dăunează grav sănătății ... !

Securitatea alimentară, dependentă de dezvoltarea rurală

Obiectivul securității alimentare în UE trebuie corelat cu dezvoltarea rurală, motiv pentru care susține menținerea unui buget important pentru finanțarea politicilor de dezvoltare rurală, în condițiile în care fermierii de la nivelul întregii Uniuni trebuie să atingă o serie de standarde ale producției. În acest sens, guvernul României trebuie să se implice mai mult atât în modernizarea și restructurarea agriculturii, cât și în sprijinirea cercetării și inovării din acest sector. Acest lucru

presupune o mai bună colaborare între fermieri, companiile de consultanță agricolă și stațiunile de cercetare, precum și stabilirea de contacte cu alți parteneri din alte state membre.

Pe de o parte, pe unele domenii, România are experiența ultimelor decenii în cercetare agricolă, experiență care poate fi valorificată la nivel european, iar pe de altă parte, agricultorii din România au nevoie de sprijin pentru a-și putea dezvolta performanța.

NOI PRIORITĂȚI ALE DEZVOLTĂRII RURALE

- Încurajarea transferului de expertiză și a inovării
- Creșterea competitivității
- Consolidarea filierelor agroalimentare și gestionarea riscului în agricultură
- Refacerea, conservarea și întărirea ecosistemelor
- Promovarea folosirii eficiente a resurselor și tranziția spre o economie cu emisii reduse de carbon
- Promovarea incluziunii sociale, reducerea sărăciei și dezvoltarea economică în zonele rurale.

PNDR
Programul Național de Dezvoltare Rurală
Viața la țară europeană

Despre

CREȘTEREA ȘI EXPLOATAREA TAURINELOR

- activitate desfășurată de crescătorii de animale în scopul obținerii de produși și produse animaliere

Se realizează:

- în exploatații zootehnice
- în asociații
- în crescătorii individuale

În alegerea sistemului de creștere și tehnologiilor de exploatare, crescătorii sunt obligați:

- să prevină poluarea și deteriorarea mediului ambiant
- să respecte regulile de protecția animalelor
- să respecte măsurile de apărarea sănătății animalelor

Este obligatorie individualizarea animalelor, în scopul:

- evidențierii statistice
- apărării sănătății
- stabilirea valorii genetice
- înregistrarea, deplasarea,
- etichetarea
- valorificarea efectivelor de animale

Creșterea taurinelor presupune:

- individualizarea și identificarea
- înregistrarea taurinelor
- alegerea și respectarea tehnologiei de creștere
- nutriția taurinelor
- adăpostirea
- protecția animalelor
- organizarea și desfășurarea reproducției
- selecția animalelor

REPERE EUROPENE... **FRANȚA**

Agricultura rămâne un sector vital al economiei franceze, chiar dacă angajează doar aproximativ 3,2% din forța de muncă și contribuie cu circa 2,7 procente la formarea PIB

Franța deține o suprafață agricolă de aproape 30 milioane hectare, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din suprafața totală a teritoriului. Terenurile situate de o parte și de cealaltă a paralelei 45 latitudine nordică permit o mare diversitate a producției. Circa 61% din suprafața agricolă a țării este ocupată de culturi, 35% de pășuni și 4% de vii.

Dacă în 1960 Franța importa de două ori mai multe produse agroalimentare decât exporta, la sfârșitul anilor 70, investițiile masive la nivel tehnologic au schimbat total această situație. În 2010, soldul pozitiv al balanței comerciale în cazul produselor agroalimentare a atins peste 11 miliarde de euro.

În prezent, fermele franceze exportă mai multe produse agricole decât orice altă națiune europeană (*respectiv 22% din producția agricolă totală a UE*). **Agricultura rămâne de domeniul micilor exploatații de tip familial.**

Motorul agriculturii europene

Cele mai productive ferme vegetale se află în nordul țării, în timp ce producția de lactate, carne de porc și păsări de curte este concentrată în vest. Pe de altă parte, cei mai mulți crescători de vită se găsesc în centru, iar producția de porumb, legume, fructe și vin este realizată în special în regiunile centrale și de sud.

Franța este cel mai mare cultivator de cereale de pe continent și lider la producția de grâu, orz și porumb între statele UE. De asemenea, în 2010, Franța a ocupat primul loc în ceea ce privește producția de carne de pasăre (1,7 milioane tone) și, respectiv, *carne de vită* (1,5 milioane tone).

Date statistice

- Populația: 65 milioane locuitori
- Teren agricol: 29,4 milioane ha (cca. 53,4% din suprafața totală a țării)
- Teren arabil: 18,4 mil. ha (cca. 62,5% din totalul terenului agricol)
- Păduri: 15,9 mil. ha
- Pășuni și pajiști permanente: 10,7 mil. ha

Sectorul agricol al Franței a cunoscut un ușor declin în ultimul deceniu. Numărul exploatațiilor a scăzut cu 26 la sută în intervalul 2000-2010, ajungând la 490.000 de ferme, față de 663.000 în 2000.

Micile ferme de bovine de lapte s-au redus, iar marile ferme de animale s-au dezvoltat.

În ultimii zece ani, suprafața medie a exploatațiilor a crescut cu 13 hectare, ajungând la 55 hectare în 2010. *Un sfert din fermele franceze au mai puțin de șase hectare* și alte 25% au peste 82 hectare. Un procent de 10% din cele mai mari exploatații au peste 143 de hectare.

Între 2006 și 2010, Franța a pierdut 82.000 hectare de teren agricol. Principala cauză este urbanizarea. Falimentele, ieșirea la pensie a agricultorilor sau dificultatea de a găsi un moștenitor care să preia activitatea în fermă, sunt tot atâtea motive care favorizează vânzarea terenurilor agricole.

Deși recesiunea economică a adus cu sine o scădere a prețurilor la terenurile din Franța, un hectar de pământ inclus în circuitul agricol se vinde în medie cu 5.090 euro pe hectar. Cele mai ieftine terenuri sunt cu 3.120 euro/ha, iar cele mai scumpe în Corsica (19.290 euro/ha) și pe Coasta de Azur (13.480 euro/ha). Chiar și așa, prețurile sunt la doar 53% din nivelul record înregistrat în 1974

De departe cel mai mare beneficiar al actualului sistem de subvenții, Franța a primit anual peste 10 miliarde euro anual, dintre care aproximativ 8,78 miliarde au constituit plăți directe, 1,091 miliarde au fost alocate prin programul de dezvoltare rurală și circa 847 milioane euro pentru măsurile de intervenție pe piață.

Valoarea totală a producției agricole obținută în 2011 a fost evaluată la 63 miliarde euro, ceea ce reprezintă 17,7 la sută din totalul înregistrat pe teritoriul Uniunii Europene.

Sectorul vegetal a contribuit cu 61 la sută, dintre care 16,1% a însemnat valoarea producției de cereale, iar 8,3% producția de legume și produse horticoale. *Valoarea economică a sectorului zootehnic a reprezentat 39 procente din totalul producției agricole.*

Franța este cel mai mare producător de vin din lume.

Luați măsuri...

P.N.D.R. - 2014-2020

Sunt două direcții principale în viitorul PNDR 2014 - 2020. În primul rând, numărul de măsuri va fi redus de la 24 la doar 13. A doua noutate majoră este legată de simplificarea procedurilor și cea mai importantă se referă la existența prețurilor de referință. Cea mai importantă măsură din noul PNDR vizează „Investiții în active fizice” și are prevăzută o sumă de 1,932 miliarde de euro, cu trei submăsuri, respectiv modernizarea fermelor, procesare și infrastructură, cea mai mare sumă - 1,025 miliarde euro - fiind orientată către modernizarea fermelor.

Dezvoltarea exploatațiilor și a întreprinderilor are prevăzută o sumă de 1,032 miliarde de euro în noul PNDR, circa 619 milioane de euro vor merge către „Instalarea tinerilor fermieri” și 412,8 milioane euro pentru „Start up și dezvoltarea de microîntreprinderi.

O creștere mare a sumelor acordate va fi pentru tinerii fermieri în următorii șapte ani. Dacă în perioada 2007- 2013 am avut 269 milioane de euro, acum va crește la 619 milioane de euro. Probabil că va fi între 50.000 și 60.000 de euro”, pentru fiecare beneficiar.

O altă măsură din noul PNDR vizează „Serviciile de bază și reînnoirea satelor din zonele rurale” cu fonduri de un miliard de euro, iar agricultura ecologică va beneficia de peste 200 de milioane de euro în următorii șapte ani. O altă măsură importantă este cea legată de „Gestionarea riscurilor”, care are alocată o sumă de 397,8 milioane de euro.

PNDR este instrumentul prin care se acordă fonduri europene nerambursabile pentru investițiile private și publice care vor asigura dezvoltarea satelor din România. Alocarea totală pentru perioada 2014 - 2020 este de 8,015 miliarde de euro pe aceste programe.

SC "ACT-SERV" SRL - SIGHET

**Vă oferă
o gamă variată de produse
pentru gospodăria dumneavoastră:**

- *material seminal pentru bovine*
- *furaje concentrate*
- *elemente minerale*
- *înlocuitor de lapte pentru viței*
- *semințe de plante furajere*
- *alte bunuri*

**Vă sprijinim și în achiziționarea de mașini,
utilaje, animale de mare performanță, etc.**

Tel/Fax: 0262 / 314522

Mobil: 0723 / 260831

Pregătirea pentru

PERIOADA DE STABULAȚIE

În funcție de zona geografică, de specializarea în producție, de performanțele de lapte și carne obținute, crescătorii de animale își îndreaptă eforturile spre asigurarea de furaje pentru perioada de stabulație. Perioadă care poate avea limite între 185-210 zile, diferind de la o regiune la alta.

Se consideră că potențialul unei vaci de lapte este influențat în procent de circa 50% de furajarea primită.

Nutrețurile produse în fermă se pot grupa în 2 categorii principale: cele *de volum* și cele *concentrate*.

Din categoria furajelor de volum, enumerăm fibroasele (fînurile), grosierele (paiele, cocenii), nutrețurile însilozate (siloz, semisiloz și semifîn), rădăcinoasele (sfecla furajeră, morcovii furajeri), bostănoasele (dovleci și pepeni furajeri).

În grupa furajelor concentrate produse în fermă se înscriu cerealele boabe (porumb, orz, ovăz, grâu, triticale) și leguminoasele (mazăre, soia, lupin).

Pentru cele mai multe dintre gospodăriile, mai ales cele din zona de deal, fînurile - ca sursă de proteină digestibilă, vitamine și substanțe minerale - au un rol foarte important în furajarea pe timp de iarnă a animalelor, putând ajunge la un consum mediu de 10-15 kg pe zi.

Fînurile se obțin, în special, de pe pajiștile permanente dar și de pe culturile furajere (lucernă, trifoi, ghizdei, borceaguri).

De subliniat că, datorită importanței furajere, a conținutului de circa 37,5 grame proteină digestibilă per Kg furaj și a unui procent de consumabilitate aproape de 98 %, lucerna este numită *regina plantelor furajere*.

Pentru o conservare bună și a nu fi expus mucegăirii, fînul trebuie să aibă o umiditate mai mică de 16%.

În general, depozitarea fînurilor se face în clăi, în șire, vrac în șoproane sau baloți.

Tot la capitolul furaje de volum, amintim furajele însilozate, cu referire la porumbul siloz. Aceasta și pentru faptul că porumbul siloz se poate considera ca *pășunea* animalelor pe timp de iarnă.

Pentru a fi însilozat în condiții bune, porumbul se recoltează în epoca optimă, adică în faza de *lapte - ceară*, spre *pîrgă*, când boabele au până la 35% substanță uscată. Dacă se întârzie, tasarea acestuia se face mai greu.

În hrana taurinelor, silozul se poate folosi în cantități de 20-40 Kg, cu adăugarea a 1,5-2 grame de carbonat de calciu per Kg furaj, asigurându-se un raport optim de 1 la 6 între fînuri și nutrețuri însilozate.

Un alt furaj de volum succulent este sfecla furajeră, care are un efect lactogen ridicat, adică duce la creșterea producției de lapte. Prin administrarea ei, se obțin 2 litri de lapte la 1 Kg substanță uscată, față de 1,4 litri în absența ei. Sfecla influențează și procentul de proteină din lapte, avînd un rol favorabil asupra sporului în greutate.

În hrana animalelor, sfecla se folosește în cantități

între 15-35 Kg/zi

În cadrul furajelor concentrate produse în fermă, putem aminti pe cele *energetice*-cereale (porumb, orz, ovăz, grâu, secară, triticale) precum și pe cele *proteice* (mazăre, soia, lupin, floarea soarelui).

Una dintre cele mai importante culturi pentru obținerea furajelor concentrate este porumbul boabe, care se poate cultiva pe soluri diferite ca textură și fertilitate.

Perioada optimă de recoltare este cînd umiditatea boabelor a ajuns la sub 25%, iar păstrarea în condiții optime se face la o umiditate de sub 14%.

De subliniat că germeii de porumb au un conținut de peste 6% grăsime, 10-15% proteină, 1,5-2% săruri minerale. Un kilogram de porumb are 70-80 grame proteină brută digestibilă și 1,2-1,3 UN, conține vitamina E, fier, fosfor, magneziu. În hrana animalelor, intră în structura rației de concentrate în proporții între 10 și 50 %.

Porumbul necesită condiții bune de păstrare, în spații aerisite.

O altă cultură importantă este orzul, cu un conținut bun în substanțe extractive neazotoase, aminoacizi, vitaminele B1 și B2, săruri minerale. Intră în componența rației de concentrate în procent de 30-35 %.

Ovăzul este folosit, în primul rînd, în rațiile furajere pentru tineret și animalele de reproducție, dar și pentru cabaline. Boabele de ovăz au un conținut ridicat de proteină (pînă la 17%), valoarea nutritivă a unui Kg fiind de 1 UN.

Hibridul dintre grâu și secară, *triticale*, se cultivă bine în zonele de deal și podiș, fiind nepretențios la condițiile de sol. Are o valoare energetică bună și conține aminoacizii esențiali. Are 1,18 UN și poate fi introdus în structura rației de concentrate între 15 și 30%.

În rîndul furajelor concentrate proteice, obținute în cadrul fermei, amintim boabele de leguminoase - în special mazărea, o plantă mai puțin pretențioasă, cu proteină brută de 22-28% și o digestibilitate ridicată. Poate intra în structura rației în procent de 25-30%.

Per total furaje concentrate, se poate lua în calcul un consum mediu între 2 și 8 Kg, în funcție de zonă și producțiile obținute.

În hrana animalelor, la toate cele de mai sus se adaugă subprodusele industriale - tărîțe, șroturi, produse industriale de sinteză, care, cumulate, să asigure rații furajere echilibrate, astfel încît să se obțină producții superioare, venituri pe măsură și, implicit, bunăstarea gospodariilor.

Dorel Codrea

Titlul absolventului

Inginer zootehnist

Inginerul zootehnist poate lucra în:

- societăți comerciale de producere și comercializare a furajelor combinate ca nutriționist;
- laboratoare pentru controlul calității furajelor;
- ferme din cadrul societăților agricole, în complexe agricole, holdinguri, etc.;
- camere agricole din comune sau orașe;
- stațiuni de cercetare și producție agricolă;
- învățământ preuniversitar și universitar;
- consultanța agricolă;
- structuri de consiliere ale organizațiilor profesionale;
- administrația locală, ca și consilier pe probleme de gestiune a activităților agro - zootehnice
- Agenția Națională de Ameliorare și Reproducție în Zootehnie (ANARZ) ca

specialist în ameliorarea și reproducția animalelor;

- Agenția de plăți și intervenție pentru agricultură (APIA);
- Administrarea cotelor de lapte;
- ș.a.

Unde-i lege-i și tocmeală?

CADRUL INSTITUȚIONAL

Pornind de la actuala organizare și păstrând realizările înregistrate în ameliorarea genetică a efectivelor din țara noastră, tranziția la economia de piață și cerințele integrării României în Uniunea Europeană, impun adaptarea structurilor și legislației existente, la cadrul instituțional și reglementările practicate pe plan internațional, care permite, printre altele:

- protejarea și susținerea funcționării fermelor de elită și a celor care realizează lucrări de conservare și preservare a patrimoniului genetic, cu participarea domeniului public.;

- asigurarea neutralității și obiectivității în controlul performanțelor de producție și a evaluărilor genetice, prin îmbunătățirea serviciilor de măsurare, omologare și

certificare a valorii zootehnice.

- îmbunătățirea serviciilor de reproducție, în special prin utilizarea însămânțărilor artificiale.

În aplicarea programului de ameliorare sunt implicate următoarele instituții și organizații:

- ferme de elită și înmulțire;
- instituții pentru coordonarea activității de ameliorare

- organizații pentru controlul oficial al performanțelor

- instituții de cercetare

- asociații ale crescătorilor

Instituțiile pentru coordonarea activității de ameliorare sunt reprezentate la nivel central.

Nota redacției: Înainte de toate trebuie să avem Programele de ameliorare!

Bruna de Maramureș 55

Asociația Crescătorilor de Taurine „Bruna-Schwyz” Maramureș - în parteneriat cu Instituția Prefectului și ANARZ București a organizat la Sighetu Marmăției, colocviul „Bruna de Maramureș - rasa mea de suflet”, dedicat aniversării a 55 de ani de la recunoașterea rasei „Bruna de Maramureș” ca populație de sine stătătoare. Au participat peste 60 de crescători de animale, specialiști de la instituții locale și județene, cadre universitare, tehnicieni, operatori-însămânțatori, conducători de instituții agricole, primari din Maramureșul istoric, specialiști locali.

În deschidere, au vorbit cu sensibilitate și pasiune **Dorel Codrea**, președintele fondator al ACT Bruna-Schwyz”, prefectul județului, **Anton Rohian** (specialist în domeniu) și primarul Sighetului, **Ovidiu Nemeș**. Fermierii au împărtășit din experiența lor, iar specialiștii au prezentat noutățile în creșterea numerică și valorică a rasei. S-au acordat diplome aniversare.

Ing. Dorel Codrea a făcut o incursiune în istoria Brunei de Maramureș, rasa gospodarului maramureșean. Andraș Beniamin și Kato

Alexandra (elevi la Liceul tehnologic Agricol din Seini) au prezentat „Rasa Brună printre brune”, iar prof. univ. dr. Mihai Gheorghe (USAMV Cluj-Napoca) a vorbit despre potențialul valorificării pajiștilor în producția animalieră. Ioan Mihalca din Petrova s-a mândrit că este fermier cu rasa „Brună”, dar nu a amintit că, deși îi trecut de vârstă „Brunei”, va ajunge în curând inginer! Asta da pasiune!

Ing. Florin Urs, director APIA Maramureș, a făcut considerații privind activitatea de creștere a animalelor, iar dr. Ploscariu Viorel – UARZ a vorbit despre Importanța COP la taurine. Ing. Țîntăș Virgil, directorul DADR Maramureș a venit cu „Zootehnia, o preocupare de viitor”, iar ing. Covaciu Severica, președinte Camera Agricolă Maramureș, a prezentat „Perspectivele dezvoltării zootehniei prin noua forma structurală.”

Întâlnirea s-a încheiat acordându-se diplome jubiliare crescătorilor, specialiștilor, instituțiilor județene și naționale de profil.

Florentin NĂSUI

(((((ECOURI)))))

„Eu locuiesc și lucrez în prezent în Pitești însă îmi doresc să înființez o microfermă în comuna Sălătruc, în apropiere de Curtea de Argeș, unde locuiesc părinții mei.

Am achiziționat de curând o vițelușă de un an, rasa Brună, pe care am dus-o la țară, unde am toate condițiile: grajd de cărămidă podit cu scândură, curte suficient de mare, aproximativ 2 ha teren agricol pentru furaje. Doresc ca în viitorul apropiat să achiziționez și alte suprafețe de teren în zona respectivă și de asemenea să cresc numărul

văcuțelor prin însămânțare artificială cu material de înaltă valoare biologică, dar și prin achiziția de văcuțe din rasa „Brună” de la crescători consacrați.

Sunt un pasionat al acestei rase, îmi doresc să dețin câteva animale din această rasă și mi-ar face o deosebită plăcere să am posibilitatea de a comunica cu dvs. și de a avea acces la materialele care apar prin intermediul asociației dvs., să devin membru al acestei asociații”.

Cu respect
Bogdan ZEVEDEI, Pitești

